ΕΤΟΣ 11 — Ρέθυμνον 22 Νοεμβρίου 1923 — ΑΡΙΘΜΟΣ 686

ΣΥΔΡΟΜΑΙ ΕΠΟΠΑΞΡΩΤΕΑΙ

Διὰ Κρήτην ἐτησία δρ. 25
» Ἑλλάδα » » 30
» Ἀμερικὴν » δολ. 7

Δι' ἑταιρίας, Δήμους, Νομαρχίας, Τραπέζας, καὶ Λέσχας ἐτησία δραχμαὶ 50

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

1η ΣΕΛΙΣ ὁ στίχος δραχ. 4
2α καὶ 3η » » » 3

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΑΡΚΑΔΙΟΥ | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Β. Σ. ΚΑΛΑΪΖΑΚΗΣ | Τιμὴ ἑκάστου φύλ. λεπτὰ 50

ΤΟ 8 ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Οἱ νέοι ἄνδρες ἀφ' οὗ ἔπεισαν τοὺς ἑαυτούς των ὅτι εἶναι ἀπὸ μηχανῆς θεοί καὶ σωτῆρες τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης, ποὺ θὰ μᾶς ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὴν κακοδαιμονίαν μας, προσπαθοῦν νὰ πείσουν καὶ τοὺς ἐκλογεῖς περὶ τούτου. Ἐξετύπωσαν καὶ πρόγραμμα ἐκλογικόν, δημοκοπικώτατον, ὑποσχόμενοι λαγοὺς μὲ πετραχείλια, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐκάμαμεν μέχρις ὥρας κανὲν σχόλιον μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ περισσότεροι ἐκλογεῖς ἔχουν τὸν κοινὸν νοῦν νὰ ἐννοήσουν περὶ τινος πρόκειται. Δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ παρίδωμεν τὴν θρασεῖαν συκοφαντίαν κατὰ τῶν παλαιῶν πολιτευτῶν τοῦ Νομοῦ, ὅτι αὐτοὶ δὴθεν ἦσαν ὑπαίτιοι τῆς ἐπὶ πολὺ παραμονῆς τοῦ Ἰσου Συντάγματος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ Μετώπου.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκδηλωθῇ σήμερον μάλιστα, οὐδεμία δυσφορία ὁδενδήποτε, διὰ τὴν ἔνδοξον καὶ τιμημένην δρᾶσιν τοῦ Ἰσου Συντάγματος, ἡ παραμονή του εἰς τὸ μέτωπον ἦτο ἀξίωσις τοῦ Γάλλου Ἀρχιστρατήγου Φραγκέ τ' Ἐσπεραί ὅστις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἤθελε νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ καθ' ὅτι ἦτο τὸ ἄριστον καὶ δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς ἄλλον σύνταγμα διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ τομέως ἐκείνου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μετέβη εἰς τὸ μέτωπον ὁ ἴδιος ὁ τότε πρωθυπουργός κ. Βενιζέλος, ὅστις ἀντιληφθεὶς τὸν κάματον τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἰσου Συντάγματος ἐζήτησε παρὰ τοῦ Γάλλου ἀρχιστρατήγου νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ, ἀλλ' οὗτος ἠρνήθη διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ Μετώπου.

Τὸ Ἰσον Σύνταγμα παρηκολούθει τότε ὡς ἔφεδρος ἐστρός κατὰ ὁ κ. Γεώργιος Τσαγρῆς συμπαθῶν καὶ συγκακουχηθεὶς μετὰ τῶν στρατιωτῶν μας ὡς γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος. Καὶ ἔρχεται σήμερον ὁ «Ἔφεδρος» νὰ φωνάζῃ στοὺς ἐκλογεῖς νὰ μαυρίσουν τὸν Τσαγρῆν καὶ τὸν συνδυασμόν εἰς ὃν ἀνήκει, διότι ἔπρεπε κατὰ τὸν «Ἔφεδρον» οἱ τότε Βουλευταί Ρεθύμνης νὰ κατορθώσουν ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Ἰσου Συντάγματος ἐκ τοῦ μετώπου διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιμείνῃ οὔτε αὐτός ὁ Βενιζέλος, μὴ θέλων νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἐξασθενήσεως τοῦ μετώπου.

Αὐτοί εἶναι οἱ νέοι ἄνδρες!!! Προσπαθήσατε ἐκείνοι νὰ πείσετε τοὺς ἐκλογεῖς περὶ τῆς ἰδίας σας ἱκανότητος ὅπως τοὺς ἀντιπροσωπεύσητε καὶ ἀφήσατε τὰς ὕβρεις καὶ τὰς συκοφαντίας κατὰ τῶν παλαιῶν ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖτε διότι θὰ ταφῆτε ὑπὸ σωροὺς μαύρων ψήφων.

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἡ πρὸς Ἀθηναῖον πολυσήμαντος ἐπιστολὴ τοῦ κ. Βενιζέλου ἡ ἐξηγοῦσα κατὰ γράμμα τὴν θέσιν τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος σήμερον ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, τῇ 11 Νοεμβρίου 1923

«Φίλε Στρατηγέ.

Ἤκουσα μετὰ προσοχῆς τὴν ἔκθεσιν ὑμῶν περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως καὶ περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν φρονεῖτε ὅτι δύναται αὕτη ν' ἀντιμετωπισθῇ.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος ἀτυχῶς νὰ ἀπομείνω καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν γνώμην, ἣν ἐξέφρασα διὰ τοῦ τηλεγραφήματός μου πρὸς τὸν κ. Ροῦσον.

Ἐξορκίζω πάντας, ὅσους δὲν παραγνωρίζουν εἰς ποῖον κρίσιμον σημεῖον ἔχει περιέλθῃ ἡ Ἑλλάς, νὰ μὴ ρίψουν αὐτὴν εἰς τοὺς προφανεῖς κινδύνους, οὓς θὰ συνεπήγετο μία βιαία ἀλλαγὴ τοῦ Πολιτεύματος.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καλεῖται ὑπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐλευθεριῶν του καὶ διὰ τῶν ἐκλογῶν τῆς 2 Δεκεμβρίου νὰ καταρτίσῃ Συνταγματικὴν Συνέλευσιν, θὰ ἦτο κατάχρησις ἀφόρητος τῆς ὑλικῆς δυνάμεως ἀναξία ἐντελῶς ἀνδρῶπων διακηρυττόντων ἑαυτοὺς Δημοκρατικοὺς τὸ νὰ θελήσουν νὰ ἐπιβάλουν πραξικοπηματικῶς τὴν Δημοκρατίαν.

Οὔτε μεταβάλλονται οὐσιωδῶς τὰ πράγματα διὰ τῆς προτεινομένης διεξαγωγῆς δημοψηφίσματος πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

Τὸ δημοψήφισμα τοῦτο δι εξαγόμενον ὑπὸ ἐπαναστατικὸν καθεστὼς, ἄνευ τῆς πολιτικῆς εὐθύνης κανονικῶς συγκεκροτημένης συνταγματικῆς Κυβερνήσεως καὶ πρὶν ὁ Λαὸς ἀναλάβῃ τὴν ἐλευθέραν ἐνάσκησιν τῆς κυριαρχίας του, θὰ ἦτο ἁπλῆ κωμωδία στερουμένη πάσης ἠθικῆς ἀξίας καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Τοιαύτη ἐνέργεια θὰ κατέρριπτε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, κάτω καὶ τοῦ χαμηλοῦ σημείου, εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον εὑρίσκεται, θὰ ἐματαίου, ἐντελῶς τὴν ἔκδοσιν τοῦ προσφυγικοῦ δανείου, ἀπὸ τὴν ἐπικειμένην πραγμάτωσιν τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ λύσις τοῦ κεφαλαιώδους ζητήματος τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων, θὰ ἐξήτιμιζε πᾶσαν ἐλπίδα περὶ πραγματοποιήσεως τῶν παλαιῶν πιστώσεων ἀπὸ τὴν σοβαρῶς ἐλπιζομένην πραγματοποίησιν τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ ἀνόρθωσις τῶν οἰκονομικῶν μας.

Ἐσωτερικῶς θὰ συνεκεντρουν περὶ τὸν ἀντισυνταγματικῶς ἀνατραπέντα Θρόνον ὅλην τὴν ἀντίδρασιν καὶ ὅταν ὁ Λαὸς θὰ ἐκαλεῖτο ποτὲ εἰς ἐλευθέρας ἐκλογὰς θ' ἀνέτρεπε τὴν οὕτω ἐγκαθιδρυθεῖσαν Δημοκρατίαν καὶ πολλοὶ ὀνόματι ἐλεύθεροι πολῖται θὰ μετεβάλλοντο εἰς ὑποζύγια, διὰ νὰ ἐπαναφέρουν ἐν θριάμβῳ, ὄχι μόνον τὰ ἐξόριστα μέλη τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ἀλλὰ καὶ τοὺς μαγείρους καὶ τοὺς ἱπποκόμους αὐτῶν.

Ἐὰν οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν τοιαύτην ἐγκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας φαντάζονται ὅτι θὰ ἠσφαλίζοντο κατὰ τοιούτου κινδύνου, ἀναβάλλοντες ἐπὶ τινα ἔτη τὴν διεξαγωγὴν ἐλευθέρων ἐκλογῶν, τότε θὰ ἔχωμεν ἀνὰ πᾶν ἐξάμηνον περίπου ἐν στρατιωτικὸν κίνημα, διότι τὸ στράτευμα, ὅπερ οὐσιαστικῶς θὰ ἐκυβέρνα, θὰ κατετέμνετο εἰς φατρίας ἀλληλομισουμένας καὶ ἀλληλοτρωγομένας, δὲν θὰ παρήρχοντο δὲ πολλὰ ἔτη πρὶν τὰ σύνορά μας μετατεθοῦν ἐντεῦθεν τοῦ Ἀλιάκμονος. Ἐὰν οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας πιστεύουν ὅτι ἔχουν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Λαοῦ μαζί των, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἀναπτιάσουν τὴν σημαίαν των εἰς τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς καὶ ἂν ἐξουσιοδοτηθοῦν νομίμως ὑπὸ τοῦ Λαοῦ ν' ἀναλάβουν τότε τὴν πολιτικὴν εὐθύνην τῆς ἐπιδιωκομένης ὑπ' αὐτῶν μεταβολῆς.

Ἀλλὰ τοιαύτην ἐνέργειαν οἱ δημοκρατικοὶ δὲν θ' ἀκολουθήσουν. Οὔτε εἶνε ἄλλως τε πολιτικῶς ἐνδεδειγμένη, διότι θὰ διήρει ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου τοὺς ἄλλως πολιτικῶς ὁμοφρονοῦντας καὶ θὰ ἐκινδύνευεν οὕτω νὰ δώσῃ τὴν νίκην εἰς τὴν μειοψηφίαν τῆς χώρας, ἀφοῦ δὲν ἔγινε δεκτὴ ἡ ἀναλογικὴ ψῆφος.

Νομίζω λοιπόν, δι οἱ δημοκρατικοὶ θὰ ἠδύναντο νὰ καταέλθουν εἰς τὰς ἐκλογὰς, ρητῶς δηλοῦντες ντι δὲν ἐνοοῦν νὰ ἐπιβάλουν διὰ τῆς ψήφου τῆς Ἐνοδυνελεύσεως τὴν μεταβολὴν τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος, ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΝΑ ΕΠΙΠΑΙΩΞΟΥΝ ΟΠΩΣ ΕΠΙΤΥΧΟΥΝ ΥΠΓ ΑΥΥΗΣ ΙΝΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥΤΟ ΩΠΟΒΛΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΣΟΝ ΨΗΦΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΔΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ προσωπικῶς, ἡ ἀπόφασίς μου ὅπως μὴ ἐπανέλθω ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς εἶνε ὁριστικὴ καὶ ἀμετάτρεπτος. Λυποῦμαι ἑπομένως διότι ἡ λύσις τὴν ὁποίαν προτείνετε εἶνε ἀπραγματοποίησις. Ὑπάρχουν βέβαια οἱ φρονοῦντες ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἔχω δικαίωμα οὔτε γνώμας νὰ ἐκφράζω περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Χώρας.

Τὸ συμπέρασμά των εἶνε προδήλως ἀστήρικτον, ἄλλως τε τὰς γνώμας μου ἐκφράζω ὄχι ὡς ἄσκησιν δικαιώματος ἀλλ' ὡς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος καὶ συνήθως πρὸς τοὺς ζητοῦντας αὐτάς. Θὰ ἦτο πολὺ ν' ἀπαιτηθῇ ἀπὸ ἐμὲ ἐνῷ βλέπω τὸ σκάφος τῆς πολιτείας ὁδηγούμενον κατὰ ὑφάλων νὰ μὴ προκαλέσω τὴν προσοχὴν τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῶν ἐπιβατῶν, ὅταν μάλιστα πολλοὶ ἐξ αὐτῶν στρέφουν ἀνήσυχα τὰ βλέμματα πρὸς ἐμὲ περιμένοντες νὰ μάθουν ἂν διαβλέπω ἢ ὄχι κινδύνους εἰς τὴν ἀκολουθουμένην πορείαν.

Ὅπως ἐκτιμηθῇ ἀξία τῶν ἀνωτέρω ἀντιλήψεών μου πρέπει νὰ βεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι πρὸ τριετίας περίπου ἔπαυσα νὰ πιστεύω εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ θεωρῶ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν μὴ ὥριμον διὰ τὸ πολίτευμα τῆς καθαρᾶς Δημοκρατίας, ΦΟΒΟΥΜΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΕ ΟΛΙΓΩΤΕΡΟΝ ΩΡΙΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ἥτις εἶνε πολυπλοκωτέρα μορφὴ πολιτεύματος. Ἀφ' ἧς ἐπρώην Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἐφαρμόσας προσωπικὴν πολιτικὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ἐπέμεινε παρὰ τὴν αὐστηρὰν προειδοποίησιν τῶν πρώην Συμμάχων μας νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεσώρευσεν ἐπ' αὐτῆς ὅσας ἐπεσώρευσε συμφορὰς, εὗρε δὲ σπουδαῖον μέρος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου της διατεθειμένον νὰ θησιάσῃ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα εἰς τὰ κακῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ Βασιλέως ἢ μᾶλλον εἰς τὰς ἀπολυταρχικὰς αὐτοῦ ροπάς, ὁ βασιλικὸς θεσμὸς συνεκλονίσθη πρόρριζα εἰς τὴν συνείδησιν ἱκανοῦ μέρους τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ Ἔθνους. Ταῦτα ἑπομένως πιστεύων, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παρεξηγηθῶ ὡς ἐπηρεαζόμενος εἰς τὰς γνώμας μου ἐκ τῆς προσηλώσεως τυχὸν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς χρησιμότητος τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ.

Ἀλλὰ ΔΙΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΕΟΣ ἀδυνατῶ νὰ εὐνοήσω ἐκείνους, οἵτινες διανοοῦνται νὰ ἐπιβάλουν τὴν Δημοκρατίαν διὰ τῆς βίας, εἴτε ἀπροκαλύπτως εἴτε συγκεκαλυμμένως, εἴτε διὰ τῆς ὑποκλοπῆς τῆς ψήφου τοῦ Λαοῦ. Ἐὰν πρόκειται νὰ μεταβάλωμεν τὴν μορφὴν τοῦ πολιτεύματος ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΤΟΥΤΟ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ἐκδηλοῦντος ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ τὴν γνώμην του, κατόπιν ὡρίμου σκέψεως καὶ ἐν ἐπιγνώσει ὅλων τῶν ὅρων. ὑφ' οὓς τίθεται πρὸ αὐτοῦ τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ τὴν πολιτικὴν εὐθύνην κανονικῆς συνταγματικῆς Κυβερνήσεως. Θὰ ἦτο ὁλέθριον ἂν ἐκ συναρπαγῆς μεταβάλωμεν μορφὴν πολιτεύματος διὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς πρώτην μετάθεσιν τῆς Κυβερνητικῆς πλειοψηφίας πρὸς τὸ καταλυθὲν πολίτευμα, μὲ ἀπροκάλυπτον πλέον στάσιν πρὸς τὸν μοναρχισμόν. Οἱ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν πεποίθησιν τῆς ἀνάγκης τῆς μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος ἔν ἔχουν καθῆκον: Νὰ διαφωτίσουν τὸν Λαὸν διὰ συστηματικῆς προπαγανδιστικῆς ἐργασίας ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς μεταβολῆς αὐτῆς ὥστε ὅταν τὸ ἐρώτημα ὑποβληθῇ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως νὰ δύναται ὁ Λαὸς ΕΝ ΕΠΙΓΝΩΣΕΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΣΥΜΑΝΤΙΚΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ νὰ δώσῃ τὴν ψῆφον του ὑπὲρ αὐτῆς. Τότε μόνον οἱ ἐξωτερικοὶ ἀντίκτυποι τῆς μεταβολῆς ταύτης θὰ εἶνε ὀλιγώτερον ὀχληροὶ καὶ ἐπιζήμιοι καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ κίνδυνοι νέας προσεχοῦς μεταβολῆς θὰ εἶνε περισσότερον ἀπομεμακρυσμένοι.

Μετὰ φιλικωτάτων αἰσθημάτων.

Ὅλως ὑμέτερος

ΕΛΕΥΘΕΡ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

—o—

Ο ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

ΣΗΜΑ Η ΑΓΚΥΡΑ

ΑΣΚΟΥΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛ.
ΒΟΛΟΥΔΑΚΙΣ ΜΑΝ.
ΣΚΟΥΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΤΣΑΓΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ ΕΜΜΑΝ.

Ἀρ. τηλ. 19140 Ἀθῆναι 12 Νοεμβρίου 1923

ΣΚΟΥΛΑΝ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΝ
Ρέθυμνον

«Ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐπὶ καταρτισμῷ ἐπισήμου συνδυασμοῦ Ρεθύμνης.»

Στρατηγὸς ΛΑΓΚΑΝΗΣ

ΨΗΦΙΖΕΤΕ ΑΓΚΥΡΑΝ
ΜΟΝΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ἐξεδόθη καὶ ἡ Ἐφημερὶς «Ἔφεδρος»

Προσκαλοῦμεν τὸν Σύλλογον τῶν Ἐφέδρων νὰ μᾶς γνωρίσῃ ἐὰν ὁ συντάκτης του Στέλιος Δρανδάκις ἀντιπροσωπεύῃ τὰς γνώμας του.

***

Ὁ Ἔφεδρος Στυλιανὸς Δρανδάκις λοχαγὸς Πεζικοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς διαχειρίσεως, πονεῖ τοὺς ἐφέδρους.

Τὸν καϋμένον!

Λησμονεῖ βέβαια ὅτι διὰ τοῦ μαστιγίου του ὡς Διοικητὴς λόχου, ἐκτύπησε τρεῖς στρατιώτας, διότι εἰς τὸ χωρίον Γωνιὰ καὶ Πριγνὲ, Ρεθύμνης ἐσταμάτησαν διὰ ν' ἀποχαιρετίσωσι τοὺς συγγενεῖς των.

Δὲν ἐπονοῦσε τότε τοὺς στρατιώτας;

Λησμονεῖ ἐπίσης τὴν σκληρὰν διαγωγὴν του εἰς τὸ Τοψὶν πρὸς τοὺς στρατιώτας του ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ἔλαβε δριμυτάτας παρατηρήσεις ἀπὸ τὸν Ταγματάρχην κ. Ἀναγνωστόπουλον.

Ἀλλ' ὁ Ἔφεδρος Στυλιανὸς Δρανδάκις ἔχει προσωπικοὺς λόγους κατὰ τῶν παλαιῶν. Ἠρνήθησαν νὰ τὸν ὑποστηρίξωσιν εἰς κάποιαν προμήθειαν σίτου ἐκ200000 ὀκάδων τὰς ὁποίας ἤθελε νὰ

Γουρουνέλαιον (ψαρέλαιον) νέας ἐσοδείας πρώτης ποιότητος φρεσκότατον παρέλαβε τὸ κατάστημα τοῦ Ἰωάν. Κρόνουπα